

ورود ناو نظامی آمریکا به بندر باتومی گرجستان



ناو نظامی USS Carney نیروی دریایی آمریکا روز جمعه در بندر باتومی گرجستان واقع در ساحل دریای سیاه پهلو گرفت. به گزارش پایگاه خبری نیوز گئوگیا این ناو نظامی که محل استقرار دایمی آن شهر روتای اسپانیا است، همراه با چند ناو نظامی دیگر آمریکا در عملیات تأمین امنیت دریایی مشارکت دارد. ناو نظامی USS Carney قرار است علاوه بر اجرای تمرینات دوجانبه و چند جانبه، در عملیات ناتو در منطقه دریای سیاه شرکت کند. مراسم استقبال از ناو نظامی USS Carney آمریکا با حضور مقامات جمهوری خود مختار اِجارتستان گرجستان برگزار شد. هدف از پهلو گرفت این ناو نظامی آمریکا در بندر باتومی گرجستان برگزاری تمرینات با کارد ساحلی این کشور اعلام شده است. این منبع خبری همچنین از پهلو گرفتن ناو نظامی آموزشی Palimuro ایتالیا در بندر باتومی خبر داد.

■ ■ ■

رشد ۷۶ درصدی مبادلات تجاری روسیه و عربستان



سختگویی وزارت امور خارجه روسیه اعلام کرد: مبادلات بازرگانی روسیه و عربستان در سال ۲۰۱۷ به ۹۱۵٫۲ میلیون دلار رسید و در چهار ماه نخست سال جاری نیز ۷۶٫۴ درصد نسبت به سال گذشته افزایش یافته است. به گزارش روز جمعه ایرنا، «ماریا زاخاروا» سخنگوی وزارت امور خارجه روسیه با اشاره به افزایش دو برابری حجم مبادلات بازرگانی روسیه و عربستان در سال گذشته خاطر نشان کرد: عادل الجبیر ۲۹ ماه اوت (چهارشنبه هفته آینده) به مسکو سفر و با سرگئی لاوروف وزیر امور خارجه روسیه دیدار و گفت و گو خواهد کرد. وی دیدار وزیران خارجه روسیه و عربستان سعودی را بخش جدایی ناپذیر گفت و گوهای سیاسی منظم و تسام با اعتماد پیرامون طیف وسیعی از مسائل مورد علاقه دو طرف دانست. وی اظهار کرد: توسعه روابط مسکو و ریاض و اجرای توافق های به دست آمده در دیدار سال گذشته پادشاه عربستان با رئیس جمهوری روسیه، در دیدار آتی بررسی خواهد شد. زاخاروا خاطر نشان کرد که وزیران خارجه روسیه و عربستان سعودی درباره اوضاع خاورمیانه و شمال آفریقا از جمله مسائل سوریه، یمن، لبنان و مناقشه فلسطین و اسرائیل گفت و گومی کنند. مقام روس به نقش صندوق سرمایه گذاری های مستقیم روسیه و صندوق سرمایه گذاری عمومی عربستان سعودی در توسعه همکاری های دو کشور اشاره کرد. وی همچنین به اهمیت همکاری روسیه و عربستان سعودی برای تثبیت بازار نفت اشاره و از عربستان سعودی برای کمک و توجه به زائران روس در مکه و مدینه قدر دانی کرد. به گزارش ایرنا، عربستان به عنوان متحد دیرینه آمریکا با مسکو روابط نزدیکی دارد. «مضان قدیروف» رئیس جمهوری چین و فردی که نماینده سیاسی مسلمانان روسیه محسوب می شود، ۳۱ مرداد ماه گفت که در دیدار با سلمان بن عبدالعزیز پادشاه عربستان، پیام شفاهی ولادیمیر پوتین تقدیم کرده است. بخش انگلیسی راسیا سودنیا امروز گزارش داد که قدیروف در حساب کاربری خود در تلگرام نوشته است: سفر به عربستان برای انجام مناسک حج به دستور مستقیم رئیس جمهوری روسیه انجام شد. رئیس جمهوری چین همچنین از توافقی با محمد بن سلمان ولیعهد سعودی برای توسعه مناسبات دو جانبه خبر داد و نوشت: دو طرف برای ایجاد یک خط ارتباطی مستقیم به منظور حل مشکلات و توسعه مناسبات در اسرع وقت توافق کرده اند. روسیه برای جذب سرمایه عربستان سعودی در طرح های اقتصادی خود تلاش می کند. الکساندر نوواک وزیر انرژی روسیه به تازگی گفت که این کشور در صورت تشکیل صندوق ذخیره ارزی عربستان سعودی به ارزش دو تریلیون دلار به استفاده از آن در اجرای طرح های خود امیدوار است.

حزب حاکم استرالیا با انتخاب موریسون رقم زد

معمار سیاست های ضدمهاجرتی در راس دولت



اسکات موریسون نام نخست وزیر جدید استرالیا است. وی به معمار قوانین سخت گیرانه استرالیا در زمینه قبضول پناهجو و مهاجرت معروف است. موریسون در انتخابات درون حزبی نزدیکی توانست به عنوان نخست وزیر حزب لیبرال حاکم انتخاب شود.

مالکوم ترنبال، نخست وزیر سابق استرالیا روز جمعه نتوانست در برابر حملات نماینده دست راستی مجلس، پیتر ماتون مقاومت کند و پس از همدستی هم حزبی های خود با مخالفان و جمع آوری امضاهای لازم از مقام خود برکنار شد. در نتیجه سه کاندید برای کسب مقام نخست وزیری با هم رقابت کردند. موریسون، وزیر دارایی ترنبال، جولیا بیشاپ، وزیر امور خارجه و داتون، وزیر کشور ترنبال. ترن بال خود در این رقابت شرکت نکرد و کنار کشید.

در دور اول رای گیری ها بیشاپ از رقابت حذف شد و در دور دوم نیز موریسون با برتری نزدیک ۴۵ رای به ۴۰ رای، داتون را کنار زد و به مقام

نخست وزیری رسید. این رای گیری بار دیگر نشان داد که حزب حاکم استرالیا به شدت متفرق است. به نظر نمی رسد که جنگ داخلی حزب لیبرال استرالیا به همین آسانی تمام شده باشد و دولت ائتلافی در ادامه هم درگیر این چنین منازعاتی خواهد بود.

ترن بال اعلام کرد که از سمت خود به عنوان نمایندگی مجلس استعفا خواهد داد، در این صورت اکثریت خفیف حزب حاکم در مجلس از دست خواهد رفت و احتمال برگزاری انتخابات زودرس وجود دارد. حزب حاکم تا با یک کرسی بیشتر اکثریت مجلس نمایندگان را به دست آورده است.

موریسون پنجمین نخست وزیر استرالیا در پنج سال اخیر است. از سال ۲۰۱۰ به بعد چهار نخست وزیر استرالیا توسط حزب حاکم برکنار شده اند و حتی کار به استیضاح در صحن مجلس کشیده است. بنابراین کابرا به عنوان پایتخت کودکانی سیاسی در اقیانوس آرام معروف شده است.

ترن بال در سخنرانی تودیی خود در مورد ظهور جنبش سیاسی ضدمهاجرتی هشدار داد که با عوام گرایی در حال رشد در حزب حاکم است: «ما موفق ترین جامعه چندفرهنگی در جهان هستیم و من همواره از این موقعیت دفاع کرده ام و از آن به عنوان مهمترین دارایی کشور محافظت کرده ام؛ ما هیچگاه نباید اجازه دهیم که سیاست های نژادی و تفرقه افکنانه بر کشور حاکم شود و فرهنگ سیاسی ما به سمتی برود که استرالیایی ها را در برابر یکدیگر قرار دهد»

ترن بال در ادامه سخنرانی خود تلویحا باز یگران سیاسی «خارج از پارلمان» را هدف حملات خود قرار داد. وی معتقد است که شبکه های رسانه ای تحت مدیریت رابرت مرداک معروف، موقعیت وی تضعیف کردند و از هر فرصتی برای ضربه زدن به دولت او دریغ نکردند. وی در این رابطه گفت: «افراد مشخصی از دورن حزب و با حمایت رسانه های بسیار قوی بر علیه من شورش کردند و اگر نگوییم دولت،

موریسون پنجمین

نخست وزیر استرالیا در پنج سال اخیر است. از سال ۲۰۱۰ به بعد چهار

نخست وزیر استرالیا توسط

حزب حاکم برکنار شده اند

و حتی کار به استیضاح در

صحن مجلس نکشیده

است. بنابراین کابینه

عنوان پایتخت کودکانی

سیاسی در اقیانوس آرام

معروف شده است

لااقل به طور حتم من را به زیر کشیدند» موریسون در دولت ترنبال وزیر امور دارایی بود و پیش از وزیر مهاجرت استرالیا بود. او به عنوان وزیر مهاجرت سیاست های تندرو در زمینه مقابله با پناهجویان را به تصویب رساند. یکی از این سیاست ها بازداشت و تبعید پناهجویان به جزیره های دور افتاده برای مدت زمانی نامعلوم است.

موریسون که فرزند افسر پلیس استرالیا است به عنوان عضوی فعال در کلیسای پنتیکاستیسم های پروتستان سیدنی فعالیت می کند. او که سیاستمداری بلند پرواز است توانست به عنوان نخست وزیر اعتبارنامه خود را دریافت کند. او در همه پرسی استرالیا در مورد ازدواج هم جنس گرایان، رای منفی داد و کلیسای را به عنوان یکی از علایق خود معرفی کرده است. او طرفدار پر و پا قرص نخست وزیر اسبق این کشور، جان هاوارد و سیاست های وی است.

او پیش از انتخاب به عنوان نماینده پارلمان، یکی از اعضای برجسته دست راستی حزب لیبرال استرالیا در ایالت New South Wales بود.

اولین وظیفه موریسون به عنوان نخست وزیر جدید استرالیا میانجی گری بین شاخه های مختلف حزب حاکم است. روابط موجود در حزب لیبرال برای ترنبال بسیار مشکل ساز شد و زمینه لازم برای شورش سیاسی محافظه کاران را به وجود آورد. آنها منتقد فعالیت های دولت در زمینه تغییرات آب و هوایی و سیاست های صنعت انرژی بودند و پس از برکناری ترنبال قدرت گرفته و درخواست های بیشتر و بیشتری دارند.

البته به نظر نمی رسد که اختلافات موجود بین شاخه میانه رو و لیبرال حزب و شاخه دست راستی و محافظه کار حزب به این زودی ها حل و فصل شود و صحنه سیاسی استرالیا هم چنان محل نزاع این دو گروه سیاسی خواهد بود. پس از برگزاری انتخابات دورن حزبی، نخست وزیر محافظه کار اسبق استرالیا، تونی ابوت که خود توسط ترنبال به زیر کشیده شده بود اعلام کرد: «ما یک نخست وزیر را از دست دادیم اما هنوز می توانیم دولت را نجات دهیم، بنابراین همگی باید در ادامه تلاش کنیم تا این دولت را حمایت کرده و آن را حفظ کنیم»

ترنبال بانکدار و سرمایه گذار ثروتمندی است که به عنوان وکیل هم فعالیت می کند. بنابراین بعضی از هم حزبی های وی برای تحت

ترن بال در سخنرانی تودیع خود تلویحا باز یگران سیاسی «خارج از پارلمان» را مورد حمله قرار داد. وی معتقد است که شبکه های رسانه ای تحت مدیریت رابرت مرداک معروف، موقعیت وی را تضعیف کردند و از هیچ فرصتی برای ضربه زدن به دولت او دریغ نکردند

فشار قرار دادن او وضعیت مالی مناسب وی و خانه او در منطقه لوکس نشین شهر را مورد توجه رسانه ها قرار دادند. او با حمایت از ازدواج هم جنس گرایان و انجام اقدامات زیست محیطی لازم متناسب با تغییرات آب و هوایی و اهداف معاهده پاریس دشمنی محافظه کاران استرالیایی را برانگیخت.

حزب حاکم استرالیا در سال ۲۰۱۶ به سختی توانست در انتخابات پیروز شود و تجربه نشان داده است که مردم استرالیا احزابی که در میان مدت نخست وزیر خود را عوض کنند، مجازات خواهند کرد. علاوه بر این دولت با مشکلات مالی دست و پنجه نرم می کند. حزب کارگر کشور با هماهنگی جنبش اتحادیه های کارگری و دیگر لابی های چپگرا به استقبال انتخابات آینده خواهد رفت. این انتخابات سال آینده میلادی برگزار خواهد شد و فعالیت های انتخاباتی در ماه های آینده شروع می شود. ترنبال در انتخابات قبلی با تزیق ۱٫۷۵ میلیون دلار به کمپین انتخاباتی حزب لیبرال، رکورد حمایت های مالی در انتخابات استرالیا را شکست.

ترن بال پیش از برکناری از سمت خود تهدید کرده بود که در صورت برکناری، عضویت خود در پارلمان استرالیا را ملغی خواهد کرد. او روز جمعه و پس از برکناری اعلام کرد در قصد ماندن در پارلمان راندارد و به زودی از سمت خود استعفا خواهد داد.



حیاتی اقتصاد ایران را ببرد. اتحادیه اروپا در تلاش است با مقابله با تحریم های آمریکا و یافتن راهی برای ادامه ی تجارت با ایران توافق هسته ای را حفظ کند. این کار درستی است اما آن قدرها موثر نیست. پایان یافتن توافق هسته ای تنها فاجعه ای نیست که ممکن است رخ دهد. اروپا فقط نباید به این بسنده کند که راهی برای حفظ توافق بیاید. باید به واشنگتن گوشزد کند که سیاست های بی ثبات کننده اش در قبال ایران و خاورمیانه، علیه منافع امنیتی اروپا است. سیاست های ترامپ در خاورمیانه باید اولویت اول کشورهای اروپایی باشد. این بار بر خلاف بحران های قبلی آلمان و سایر کشور های اروپایی باید با نگاه به آینده سیاست خارجی پیشگیرانه ای اتخاذ کنند.

فرانسه و انگلیسی اش، به آرامی از این تصمیم انتقاد کردند. که البته قابل درک است. حکومت اسلامی و ضد اسرائیلی ایران، آن چیزی نیست که آلمان مشتاق به حمایت از آن باشد. از طرفی دیگر، ایران و خاورمیانه در انتهای لیست اولویت های سیاست خارجی آلمان قرار دارند. وقتی که در ماه ژوئن، وزیر دفاع آلمان با مشاور امنیت ملی، وزیر امور خارجه و وزیر دفاع آمریکا دیدار کرد، حتی اسمی هم از ایران نبرد که آن هم به خاطر بی اعتنائی به ایران بود.

از اوایل نوامبر ترامپ می خواهد دور دوم تحریم ها را آغاز کند که به مراتب سختگیرانه تر هستند و جلوی صادرات نفت ایران را خواهد گرفت. کاخ سفید می خواهد شریان

عربستان و اسرائیل، به آنها قدرت بیشتری بخشیده است. ایران از طریق نیروهای گماشته ای که در عراق، لبنان، سوریه و یمن دارد به دنبال افزایش نفوذ خود است.

خاورمیانه همسایه اروپا است. همان طور که بحران پناهندگان نشان داد، هر اتفاقی که در آنجا رخ دهد، عواقبش خواسته ناخواسته دامنگیر اروپا خواهد شد. اگر آمریکا آتش بی ثباتی در خاورمیانه را شعله ورتر کند، امنیت اروپا در معرض خطر خواهد بود. خود آمریکا در شرایط بسیار متفاوتی قرار دارد. بخش عمده ای از نفت و گاز این کشور از خاورمیانه تأمین می شود و آمریکا روابط نزدیکی با اسرائیل دارد، اما اگر جنگی داخلی در ایران آغاز شود، تأثیر مستقیمی بر آمریکا نخواهد داشت. ایران کشوری چند قومیتی است که بیش از ۸۰ میلیون نفر جمعیت دارد که چهار برابر جمعیت سوریه قبل از آغاز جنگ است.

تا کنون پاسخ آلمان به سیاست های فتنه جو یانه ترامپ در قبال خاورمیانه، بسیار انفعالی بوده است. وقتی ترامپ در ماه مه اعلام کرد که می خواهد از توافق هسته ای ایران خارج شود مرکل به همراه همتایان

تهران نیست. در بسیاری از استان های ایران، مردم به خاطر کمبود آب، قیمت نان، بیکاری و معضل آقا زاده ها، تظاهرات کرده اند. تورم بسیار بالا به خاطر کاهش شدید ارزش ریال، باعث افزایش بهای مواد غذایی شده است. بحران اقتصادی ایران هم ریشه در مشکلات داخلی و هم بین المللی دارد که نتیجه سوء مدیریت و فساد در داخل و همچنین تحمل تحریم و انزوادر طی سال ها است.

تحریم های شدیدی که ترامپ، رئیس جمهور آمریکا تصمیم به اعمال مجدد آنها گرفته است، تنها این بحران را بدتر خواهد کرد. دولت ترامپ بارها هدفش را از این اقدامات بیان کرده است: به زانو در آوردن حکومت اسلامی. تحریم ها به منظور به پای میز مذاکره کشاندن ایرانی ها اتخاذ شده است و یا هم می خواهند حکومت را بی ثبات کنند. این رویکردی بسیار خطرناک است. از لحاظ سیاسی، ایران یکی از تنها کشورهای تقریباً پایدار در منطقه است و ترامپ با اقداماتش می تواند ایران را به یک سوریه دیگر تبدیل کند. البته ایران تنها کشوری نیست که ترامپ با سیاست های خارجی اش بی ثبات کرده است. حمایت یک جانبه و فتنه گرانه اش از

سیاست های ترامپ در خاورمیانه باید اولویت اول کشورهای اروپایی باشد. این بار بر خلاف بحران های قبلی، آلمان و سایر کشور های اروپایی باید با نگاه به آینده سیاست خارجی پیشگیرانه ای اتخاذ کنند.

هیچ بعید نیست که همین روزها بخواهیم در مورد بحران ایران صحبت کنیم. بعد از بحران اروپا، بحران اوکراین و بحران پناهندگان، مسئله ایران می تواند مرحله مهم دیگری برای صدر اعظمی آنگلا مرکل باشد. با این حال، آلمان و اروپا می توانند درگیر بحرانی شوند که رخداد آن قابل پیش بینی است. پس از بحران پناهندگان خود آنگلا مرکل گفت که سیاست «نادیده گرفتن» اشتباه بوده است. ما باید متوجه می شدیم که چه اتفاقی در حال رخ دادن است و زودتر از این ها کاری برایش می کردیم.

در مورد ایران هم همین است. ایران نا آرام است. ماه ها است که مردم برای نشان دادن ناراضی شان به خیابان ها آمده اند. آخرین باری که حاکمیت این قدر تحت فشار بوده است به زمان جنبش سبز در سال ۲۰۰۹ برمی گردد. با این حال ایسن بار ناراضی ها محدود به یک جنبش سیاسی و فقط در

اروپا سیاست خارجی پیشگیرانه اتخاذ کند

سر مقاله هشدار آمیز هفته نامه اشپیکل:

گزارش